

Aslı Gibidir

— marcel · 29 Ekim 2011

Aslı Gibidir

işte o geçmişindeki yolculuk yarasını
seni tedirgin bir mutluluğa uğurlarken gördüm ilk
ki biliyorsun sen de
kırıldıktan sonra yapıştırılmış bir yıldız
daha ne kadar dilek tutmamıza izin verir ki ?

ben adak vermeye çalışırken yalnızlığımı
o beni kurban etmeye çalışıyordu

şakaklarımda yeni dinmiş bir tufan sonrası
ağır bir resmin gölgesindeyim
kapılarımın kilidi kuytularında ürkek
içimde bir kahin / efkar tellalcısı
şimdi nerden başlamalı / akmalı / bitmeli
çıplak bir semah gibi ağlamalı

avutulmuş aşklar anto-lojisi
kaybolan ciltlerin nafîle izleri
noter huzurunda bir yitiş / ama-lı bir yitiş
kayıp sevgiliye ama-lar
adresini arayan içime ama-lar

tezgahımda ağırlı bir ucuzluk
yüzme bilmeyen bakışlarım
üniversiteden terk kederlerim
oysa kocaman kendimin gölgesi
kendi kendimin gölgesinde yeter ucuz bir melankoli
mühürlü bir dehliz ipin ucunda
sol yanımdan esen bir ihtimal rüzgarı
lazım olan sadık bir köprü
üstünden değil
altından geçebileceğim

bu kaçınıcı suretim firar eden
ihtilal taklidi yapan duygularım
hep yanımda çıkmaz sokak tanrıları
bu hayata daha kaç cümle sığar ?
ya da bu cümlelere daha kaç hayat sığar?
yine de ister / istesinler elbet sevdiklerim
sakladığım / çoğalttığım benlerden
sorarlarsa da söylerim bir dudak hareketiyle :
"aslı gibidir / görülmüştür "

Oktay Coşar